

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318205153
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1318205153.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Romana Majerského a JUDr. Ivany Štíftovej v sporovej veci žalobcov: 1/ N.. N. X., B.. XX.X.XXXX, G. XXX, X., 2/ N. X., B.. X.X.XXXX, X. XX, S. R., proti žalovaným: 1/ T. T. X., B.. XX.X.XXXX, X. XX, S. R., zastúpenej Advokátska kancelária VRBA & PARTNERS s.r.o., Sliezska 9, Bratislava, 2/ Dražby a reality PAMAŠA, s.r.o., Kalvínske námestie 2, Levice, IČO: 36 706 655, zastúpeného advokátom JUDr. Ľubomírom Noskovičom, Líščie Nivy 7, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 19C/97/2018-39, zo dňa 17.9.2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

II. Žalovaným 1/ a 2/ priznáva proti žalobcom 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanej 1/ povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vo výške 46.144 eur formou dobrovoľnej dražby. Žalovanému 2/ uložil povinnosť zdržať sa vykonania a organizovania dobrovoľnej dražby nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúcich sa v okrese Senec, obec Senec, k.ú. Chorvátsky Grob, a to pozemky registra „C“, parc. č. XXXX/XX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 423 m², parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 107 m², stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXXX postavený na parc. č. XXXX/XXX. Žalobcom 1/ a 2/ voči žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení uviedol, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným súdu 10.8.2018 sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali uloženia povinnosti žalovanej 1/ zdržať sa výkonu záložného práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky; ďalej žiadali, aby súd uložil žalovanému 2/ povinnosť zdržať sa vykonania dobrovoľnej dražby nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, nachádzajúcich v okrese Senec, obec Chorvátsky Grob, k. ú. Chorvátsky Grob, vedených na Okresnom úrade Senec, a to pozemky parcely registra „C“, parc. č. XXXX/XX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 423 m², parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 107 m², stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXXX postavený na parc. č. XXXX/XXX, ako aj náhrady trov konania (ďalej len „nehnuteľnosti“).

3. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnili tvrdením, že žalobkyňa 1/ je vlastníkom vyššie uvedených nehnuteľností; žalobca 2/ má na adrese rodinného domu so súpisným číslom svoje bydlisko, spoločne aj s dvomi deťmi a vnukom. Ich vlastnícke právo je ohrozené; podľa ich presvedčenia žalovaná 1/ konala nečestne a oznámila im začatie výkonu záložného práva dobrovoľnou

dražbou napriek tomu, že svoju pohľadávku vymáha v exekučnom konaní. Žalobca 2/ zaplatil doteraz v exekučnom konaní 3.505,42 eura a každý mesiac sú mu vykonávané zrážky zo mzdy, preto je pohľadávka žalovanej 1/ sporná. Žalovanej 1/ bolo vydané zabezpečovacie opatrenie na zabezpečenie peňažnej pohľadávky v sume 46.144 eur. Žalobcovia 1/ a 2/ majú za to, že súbežné vymáhanie pohľadávky v exekučnom konaní a vykonávanie dobrovoľnej dražby zakladá civilnoprávnu úžeru, pričom poukázali na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 16/95, zo dňa 24.5.1995, v zmysle ktorého o obchádzanie zákona ide vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo nie je v rozpore so zákonom, ale sleduje cieľ, aby zákon dodržaný nebol. Poukázali na absolútnu neplatnosť právnych úkonov, na ktoré súd prihliada ex offo, na nemožnosť nadobudnutia veci od nevlastníka na dobrovoľnej dražbe, pretože tá nie je originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a žalobkyňa 1/ nemá záujem predať predmetné nehnuteľnosti. Mali za to, že predmetná vec je príkladom výkonu súkromnej autonómie s dosahom na vyvolanie dobrovoľnej dražby a vydraženie súkromného majetku inej osoby. Súkromná autonómia prezentovaná núteným výkonom záložného práva sa prejavila organizovaním dobrovoľnej dražby bez rešpektovania právne záväzného stavu na liste vlastníctva. Nesúhlasili s odhadom hodnoty nehnuteľností; podľa ich názoru ide o trestný čin v zmysle § 347 Trestného zákona. Dražobník uviedol, že nie je kompetentný v oblasti oceňovania a ohodnocovania a preto ustanoví nového súdneho znalca, k čomu do dňa podania návrhu nedošlo. Veriteľom nie je preukázaná pravosť, suma a splatnosť pohľadávky. Na veci majú naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby. Vzhľadom na skutočnosti, ktoré opísali, dôkazy, ktoré predložili, najmä vady v zmluve, a sporný výkon záložného práva, žiadajú o nariadenie neodkladného opatrenia.

4. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého uznesenia (§ 393 ods. 2 C.s.p.) súd prvej inštancie ozrejnil, že pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (alebo obavu z ohrozenia exekúcie) - princíp opodstatnenosti, či uložením obmedzenia (prípadne požadovanej povinnosti) možno objektíve dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 234 ods. 3 C.s.p.).

5. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mu vyplynulo, že žalobcovia 1/ a 2/ vidia nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy vo výkone záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Z rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III č.k. 12C/550/2015-158, zo dňa 9.6.2017, mal za preukázané, že žalovaná 1/ má vykonateľný exekučný titul vo vzťahu k žalobcovi 2/. Z tohto dôvodu bolo na zabezpečenie jej pohľadávky nariadené zabezpečovacie opatrenie uznesením Okresného súdu Bratislava III č.k. 24C/141/2017-44, zo dňa 15.11.2017 na vyššie uvedené nehnuteľnosti, vtedy ešte vo vlastníctve žalobcu 2/. Žalovaná 1/ sa domáha uspokojenia svojej pohľadávky formou exekučného konania, čo je zrejme z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 5.10.2017 a zároveň cestou dobrovoľnej dražby, čo vyplýva z oznámenia o dobrovoľnej dražbe č. A 21/2018. Súd prvej inštancie mal za to, že dobrovoľná dražba nie je originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva, nakoľko ide o zmluvný prevod vlastníckeho práva, kde sa uplatňuje zásada „nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet“ (nikto nemôže previesť na iného viac práv než má sám). Bol názoru, že v dobrovoľnej dražbe nemožno nadobudnúť vec od nevlastníka ako správne poukázali žalobcovia 1/ a 2/; neobstojí preto názor žalovanej 1/, že jedinou možnosťou ako získať svoj dlh bolo požiadať dražobnú spoločnosť a uzatvoriť zmluvu o výkone dobrovoľnej dražby, pretože v exekučnom konaní prvý záložný veriteľ odmietol dať súhlas s exekučnou dražbou nehnuteľností. Vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom dobrovoľnej dražby je iba žalobkyňa 1/, ktorá ich nadobudla kúpnu zmluvou zo dňa 5.2.2018; uvedená skutočnosť mu vyplynula z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. Chorvátsky Grob. Na uvedenom základe v zmysle § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 C.s.p. návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a nezaoberal sa už námietkami týkajúcimi sa stanovenia hodnoty nehnuteľností znaleckým posudkom. Nakoľko neodkladné opatrenie stratilo charakter dočasnosti, z obsahu spisu ani z lustrácie v súdnom registri nevyplýva ďalšie konanie týkajúce sa veci samej, nariadené neodkladné opatrenie časovo neobmedzil. O trovách konania rozhodol v zmysle § 262 v spojení s § 255 C.s.p., keďže žalobcovia 1/ a 2/ mali vo veci plný úspech.

6. Proti uzneseniu podala odvolanie žalovaná 1/ a žiadala uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych

argumentov jej odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) bola jej námietka, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkala súdu prvej inštancie, že konal nad rámec žiadanej úpravy; žalobcovia uviedli, že sa budú domáhať určenia, či tu právo je alebo nie je, ale vydal neodkladné opatrenie ako rozhodnutie postačujúce na úpravu pomerov bez ďalšieho konania, čím odňal právo účastníkom na spravodlivý proces, lebo vychádza z neobjektívnych a jednostranných posúdení žalobcov 1/ a 2/. K otázke ochrany obydliá uviedla, že tvrdenia žalobcov sú manipulatívne s cieľom vyhnúť sa plneniu svojich povinností. Upriamila pozornosť na to, že žalobkyňa 1/ ako súčasný výlučný vlastník nehnuteľnosti kúpila nehnuteľnosti od žalobcu 2/ s tým, že mu vyplatí kúpnu cenu, z ktorej bude uspokojená aj žalovaná 1/. Tak to bolo prezentované aj pri rokovaniach s exekútkou. Kúpna cena bola dohodnutá na sumu 170.000 eur, žalobcovi 2/ nebola uhradená, čím sa žalobkyňa 1/ stala dlžníkom voči žalobcovi 2/. Zdôraznila, že zriadené záložné právo je zriadené k veci - k predmetnej nehnuteľnosti, nie k osobe. Žalovaná 1/ má právo ako záložný veriteľ z titulu zriadeného záložného práva k nehnuteľnosti, ktoré prechádza aj na nadobúdateľa, nehnuteľnosť predať formou dobrovoľnej dražby ako jedným z prostriedkov výkonu záložného práva. V tomto prípade ide o spravodlivé konanie s cieľom uspokojiť pohľadávku medzi dvomi fyzickými osobami, nie o civilnoprávnu úžeru. Žalobca 2/ bol dlhý čas nezamestnaný, mal živnosť na výrobu metiel a kief, nie je vôbec isté dokedy bude pracovať a aj keby pracoval, bude trvať roky, kým uspokojí pohľadávku žalovanej 1/. Žalobca 2/ uvádza, že má jediné obydlie v predmetnej nehnuteľnosti, so svojimi deťmi - B. (17r.), W. (19 r.), vnuk (2 m.), avšak neexistuje dôvod, prečo by mali dcéry žalobcu 2/ bývať v jednom obydli so žalobcom 2/, môžu bývať aj so žalovanou 2/ - matkou. Poukázala na to, že žalobkyňa 1/ má okrem iného aj nehnuteľnosť - byt na ulici G. XX, okres Bratislava III, obec Bratislava, m.č. Nové Mesto, k.ú. Vinohrady, kde žalobca 2/ môže tiež bývať, keďže teraz býva v obydli žalobkyne 1/. Žalovaná 1/ je matkou dieťaťa vo veku 2,5 roka, o ktoré sa osobne stará a rovnako potrebuje finančné prostriedky na zabezpečenie svojho bývania, ktoré si mala zabezpečiť v okolí Bratislavy z vyplatených prostriedkov, ktoré doteraz nemá a nemôže čakať niekoľko rokov, ak vôbec, na vymoženie v exekúcii. Poukázala na to, že z domu musela odísť pre psychické týranie a v tom čase s maloletými deťmi W. H. B. celé roky obývať podnájmy. Počas konania o vyporiadanie BSM žalobca 2/ nebol ochotný rokovať o predaji nehnuteľnosti, hoci mali dohodnutého kupujúceho, na poslednú chvíľu menil svoje rozhodnutia. Nebolo možné inak vysporiadať spoločný majetok ako nakoniec pristúpiť k súdnemu zmiernu s tým, že žalobca 2/ nadobudol nehnuteľnosť a mal vyplatiť žalovanú 1/ v prislúchajúcej časti, čo však do dnešného dňa neurobil napriek mnohonásobným prísľubom. Žalobca 2/ niekoľkokrát súhlasil s predajom a na poslednú chvíľu rozhodnutie zmenil; v čase vyporiadania BSM viackrát uviedol vlastné ocenenie nehnuteľnosti, ktorú ohodnotil na 150.000 eur; možní záujemcovia boli ochotní kúpiť nehnuteľnosti za 163.000 eur napriek tomu, že rodinný dom nie je dokončený a pre dokončenie sú nutné investície; uvedené vyplýva aj zo znaleckého posudku. Medzi žalovanou 1/ a žalobcom 2/ v rámci vyporiadania ich BSM bola dohoda o cene nehnuteľnosti vo výške medzi 150.000 až 160.000 eur; žalobca 2/ vždy podnikol kroky, aby predaju zamedzil. Do roku 2016 obýval nehnuteľnosť výlučne sám. Je zjavné, že teraz spochybňujú žalobcovia 1/ a 2/ cenu ohodnotenej nehnuteľností, hoci je zrejmé, že sám žalobca 2/ sa touto cenou prezentoval pred rokom a sám napokon predal nehnuteľnosť za 170.000 eur, ktorá kúpna cena mu nebola riadne a včas doposiaľ uhradená. E-mailovou správou zo strany záložného veriteľa v 1. rade jej bolo oznámené, že žalobkyňa 1/ neuhradila svoju pohľadávku voči záložnému veriteľovi podľa zmluvy o pôžičke. Zdôraznila, že napriek tomu, že žalovaná 1/ mala na nehnuteľnosti záložné právo, došlo k prevodu vlastníctva zo žalobcu 2/ na žalobkyňu 1/, a to so súhlasom exekútora za podmienky, že dôjde k vyplateniu pohľadávky voči žalovanej 1/ z prostriedkov úveru, ktoré mala dostať žalobkyňa 1/; k tomu nedošlo.

7. Proti uzneseniu podal odvolanie aj žalovaný 2/ a žiadal uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) bola námietka, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s tvrdením, že podhodnotil nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobkyne 1/, nakoľko nemá povolenie uskutočňovať znaleckú činnosť a aj keby mal, bol by vylúčený z podania znaleckého úkonu pre svoj vzťah k veci. Je dražobnou spoločnosťou, ktorá uskutočňovala výkon súdom zriadeného záložného práva, ktoré zabezpečovalo súdom judikovanú pohľadávku a za týmto účelom objednal uskutočnenie znaleckého posudku u kvalifikovaného a nezávislého znalca Ing. Igora Klačku, ktorý riadne vypracoval znalecký posudok č. 131/2018, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu („VŠH“) predmetu dražby na sumu 160.000 eur; tento

znalecký posudok bol žalobkyni 1/ ako vlastníčke predmetu dražby riadne doručovaný. Žalobkyňa 1/ mu 28.6.2018 zaslala list „Námietka voči ohodnoteniu predmetu dražby“ v ktorom podala námietky voči ohodnoteniu predmetu dražby s poukazom na bližšie neurčené staré znalecké posudky a zároveň žiadala uskutočnenie kontrolného znaleckého posudku. S poukazom na § 12 ods. 5, ods. 6 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 527/2002 Z.z.“) objednal uskutočnenie „kontrolného“ znaleckého posudku iným znalcom, Ing. Dášou Sedláčkovou, ktorá vypracovala znalecký posudok č. 11/2018, v ktorom bola stanovená VŠH predmetu dražby na sumu 159.000 eur. Vzhľadom na znenie § 12 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z.z. využil pre účely stanovenia najnižšieho podania na dražbe znalecký posudok vypracovaný Ing. Igorom Klačkom, ako znalecký posudok stanovujúci vyššiu VŠH predmetu dražby. Minimálnou odchýlkou medzi znaleckými posudkami vypracovanými pre účely dražby dvomi znalcami nezávisle od seba bolo jednoznačne a nepochybne ustálená VŠH predmetu dražby.

8. Z obsahu napadnutého rozhodnutia mu vyplynulo, že konajúci súd nemá elementárne znalosti práva alebo nevenoval dostatočnú pozornosť skutkovým okolnostiam prípadu a iba nekriticky prijal právnu argumentáciu žalobcov 1/ a 2/ za svoju. Rozhodnutie, na ktoré sa žalobcovia 1/ a 2/ odvolávajú a ktorých argumentáciu súd prvej inštancie bezvýhradne prijal, nemôže mať judikatúrny dosah na prejednávanú vec, nakoľko v prejednávanom prípade nešlo o žiadne podozrivé úkony žalovaných 1/ a 2/, ale o legitímny výkon práv. Nemožno mať preto pochybnosti ani o pohľadávke, ktorá sa dobrovoľnou dražbou vymáha, ani o existencii záložného práva, nakoľko toto tiež bolo zriadené právoplatným rozhodnutím súdu na nehnuteľnosť, ktorá bola v čase vzniku záložného práva vo vlastníctve žalobcu 2/ a tak isto nemožno mať pochybnosti ani o uskutočnení dobrovoľnej dražby ako právnym poriadkom aprobovanom a preferovanom spôsobe výkonu záložného práva. Ozrejmil, že záložné právo, ako vecné právo k cudzej veci nie je viazané na osobu vlastníka, ale na vec, je právne irelevantné či žalobca 2/ previedol nehnuteľnosť zaťaženú záložným právom na žalobkyňu 1/ a táto s výkonom záložného práva nesúhlasí. Bol názoru, že boli to práve žalobcovia 1/ a 2/, ktorí uskutočňovali úkony, ktoré boli prinajmenšom v rozpore s dobrými mravmi, keď žalobca 2/ previedol nehnuteľnosť na žalobkyňu 1/, čím zmenšil svoj majetok a nakoniec sa zúčastnili spolu s ďalšími osobami aj samotnej dražby uskutočnenej 15.8.2018 a svojím konaním a vyhrážkami odradili záujemcov, ktorí sa zúčastnili dražby od robenia ponúk. Mal za to, že existuje vymáhaná pohľadávka, o ktorej nemožno mať pochybnosti čo do dôvodu a výšky, ako aj to, že na predmete dražby je platne zriadené záložné právo. Poukázal na § 151a, § 151b, § 151j ods. 1, § 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka, zo znenia ktorých nepochybne vyplýva, že záložné právo možno platne zriadiť aj rozhodnutím súdu, ako tomu bolo v tomto prípade, že toto právo možno vykonať aj formou dobrovoľnej dražby a že pri výkone záložného práva koná záložný veriteľ - žalovaná 1/ v mene záložcu (vlastníka nehnuteľnosti) - žalobkyne 1/, teda súhlas žalobkyne 1/ s výkonom riadne zriadeného záložného práva je irelevantný. Rovnako by v prípade úspešnej dražby nedošlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva od nevlastníka, nakoľko navrhovateľ dražby - žalovaná 1/, v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka koná v mene žalobkyne 1/.

9. Bol názoru, že priebeh exekučného konania nepredstavuje prekážku výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Upovedomenie o začatí exekúcie predstavuje úkon exekútora, ktorým sa exekučné konanie vo vzťahu k povinnému dlžníkovi začína. Z povahy inštitútov núteného výkonu rozhodnutia a dobrovoľnej dražby, ako aj z ich vzájomného vzťahu je zrejmé, že tieto môžu byť uskutočnené súbežne (žáden právny predpis takéto konanie nezakazuje). Z povahy veci jedine platí, že v prípade uskutočnenia dobrovoľnej dražby nemožno zároveň v exekúcii postihnúť majetok povinného, ktorý je predmetom dobrovoľnej dražby z dôvodu reálnej konkurencie týchto inštitútov a z logického dôvodu prevencie duálneho speňažovania toho istého majetku povinného. Poukázal na zákon č. 527/2002 Z.z., ktorý v § 19 ods. 1 písm. g) stanovuje, že dražobník je povinný upustiť od dražby najneskôr do jej začatia, ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ a na predmet dražby zaťažený jeho záložným právom bol nariadený s jeho súhlasom výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie podľa osobitných predpisov. Samotné cit. znenie zákona, ale aj účel inštitútov exekúcie a dobrovoľnej dražby nevylučuje ich súbeh; prekážku dobrovoľnej dražby zakladá iba taký postup záložného veriteľa, ktorý by spočíval v tom, že záložný veriteľ by inicioval dobrovoľnú dražbu zálohu a zároveň ako oprávnený v exekučnom konaní dal súhlas s predajom predmetu zálohu formou „exekučnej dražby“. V prejednávanvej veci tomu tak nebolo, nakoľko prednostný záložný veriteľ nedal súhlas s „exekučnou dražbou“.

10. Upriamil pozornosť na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 23/2014, ktorým bol vyslovený súlad § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. s ústavou, z ktorého je dostatočne zrejmé, že inštitút dobrovoľnej

dražby je stabilným inštitútom nielen slovenského právneho poriadku, ale aj právnych poriadkov krajín Európskej únie a preto nie je účelné dať preskúmať súlad ustanovení zákona č. 527/2002 Z.z. s Ústavou SR. Dodal, že exekútor rovnako ako dražobník je podnikateľom, ktorý koná vo vlastnom mene, na vlastný účet s cieľom dosiahnuť zisk; napĺňa teda kvalifikačné znaky definície podnikania a rovnako ako dražobník podlieha dohľadu Ministerstva spravodlivosti SR ako aj súdnemu prieskumu.

11. Skutočnosť, že žalovaná 1/ ako záložný veriteľ pristúpila k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou sama o sebe nezakladá potrebu bezodkladnej úpravy pomerov; výkon záložného práva žalovanou 1/ je následok dlhodobého neplnenia povinnosti žalobcom 2/; nie je konaním v rozpore so zákonom alebo dobrými mravmi. Začatie výkonu záložného práva nie je prejavom ľubovôle záložného veriteľa, ale len dôsledkom porušenia povinnosti zo strany dlžníka hradiť pohľadávku riadne a včas. Zdôraznil, že žiaden zákon žalovanému nestanovuje povinnosť absolútne sa zdržať zákonom predvídaného výkonu záložného práva za predpokladu, že ho bude vykonávať v súlade so zákonom, pričom na nápravu prípadných pochybení v rámci súdnej kontroly bez hrozby vytvorenia nenávratného stavu slúži potenciálna žaloba o neplatnosť dražby, eventuálne ďalšie inštitúty uplatniteľné v rámci zodpovednostných vzťahov pri potenciálnom porušení konkrétnych právnych povinností. Mal za to, že napadnuté uznesenie je založené na nesprávnej a neopodstatnenej premise ohrozenia majetkových práv a práva na obydlie žalobcov 1/ a 2/. Právo na obydlie v prípade dražby nie je ohrozené. Vykonanie dražby ako právna skutočnosť a notárska zápisnica o jej priebehu nepredstavuje exekučný titul na vypratanie nehnuteľnosti.

12. Ozrejmil, že Ústava SR ani Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd neupravujú právo na obydlie tak, že garantuje občanovi zotrvanie v určitom obydli vždy a za každých okolností; žiadne ľudské právo nie je absolútne, čo znamená, že je možné doň zákonom ustanoveným spôsobom zasiahnuť. Tento spôsob jasne upravuje zákon č. 527/2002 Z.z. ako aj Občiansky zákonník, ktoré žalobcom 1/ a 2/ poskytujú efektívne prostriedky obrany a ochrany. Ochranu obydli nie je možné ponímať absolútne tak, že každá dražba obydli je porušením ústavného práva na ochranu obydli; tieto závery nevyplývajú ani z nálezov Ústavného súdu SR, ani z rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva; neoprávnený zásah do obydli je zásah, ktorý nemá oporu v zákonnej úprave, nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody, alebo nie je nevyhnutným a neprimeraným na dosiahnutie legitímneho cieľa (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 13/2000, zo dňa 10.7.2001). To, či došlo k neoprávnenému zásahu do obydli žalobcu možno vyhodnotiť až po tomto zásahu, t.j. v danom prípade po dobrovoľnej dražbe. Dobrovoľná dražba má oporu v zákonnej úprave, sleduje legitímny cieľ, ktorým je splnenie uhradzovacej funkcie záložného práva a keďže dlžník nebol schopný splniť svoj dlh ani po viac ako roku, nemožno dražbu považovať za neprimeraný postup záložného veriteľa obzvlášť, ak aj pri súdom nariadenej prípadnej exekúcií predajom nehnuteľnosti by nastal ten istý následok, teda strata obydli žalobcov 1/ a 2/. V opačnom prípade by bolo nevyhnutné vyhovieť každému návrhu na vydanie neodkladného opatrenia v prípade prípravy dobrovoľnej dražby, ktorej predmetom má byť obydlie záložcu. Takýto záver by úplne poprel účel dobrovoľnej dražby v spojení s inštitútom záložného práva ako prostriedkom zabezpečenia pohľadávky a jej mimosúdneho a časovo aj finančne hospodárneho ale hlavne zákonného prostriedku vymožitelnosti práva.

13. Záverom dodal, že určenie VŠH predmetu dražby znaleckým posudkom v zmysle ustálenej judikatúry nezakladá ohrozenie majetkových práv; relevantná je až cena dosiahnutá vydražením. Pri nariadení neodkladného opatrenia musí mať súd tiež na zreteli princíp proporcionality, teda neodkladným opatrením nesmie dôjsť k zásahu do práv dotknutých osôb nad nevyhnutnú mieru. Žalobcami 1/ a 2/ uvedené skutočnosti možno namietat' v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby iniciovanom podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. bez toho, aby bolo obydlie žalobcov 1/ a 2/ ohrozené a bez toho aby bola žalovaná 1/ dotknutá na svojich majetkových právach.

14. Žalobca 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 1/ poprel jej argumenty, tieto považoval za nepravdivé, nesúvisiace s daným prípadom, zavádzajúce. Bol názoru, že dostatočne hodnoverne osvedčil potrebu nariadenia neodkladného opatrenia; úkony žalovaných 1/ a 2/ jednoznačne smerovali k výkonu záložného dobrovoľnou dražbou, k strate jediného obydli žalobcu 2/ a jeho rodinných príslušníkov. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/430/2015, potvrdené Krajským súdom v Bratislave č.k. ICoP/102/2016, ktorým boli maloleté deti X.É. na návrh otca zverené do osobnej starostlivosti otca. Pokiaľ ide o uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 12C/550/2015, ktorým bol zaviazaný uhradiť žalovanej 1/ sumu 46.144 eur ako vysporiadanie BSM po rozvode do 90 dní od

právoplatnosti uznesenia uviedol, že žalobkyňa 1/ chcela uvedenú sumu prefinancovať hypotekárnym úverom v banke; banka jej poslala kvitanciu, kde schválila úver, ale podmienila ho podmienkou, aby na danej nehnuteľnosti nebolo žiadne záložné právo; medzitým už žalovaná 1/ podala na súd návrh na zabezpečovacie opatrenie, č.k. 24C/141/2017 a následne sa na LV č. XXXX zapísalo záložné právo v prospech žalovanej 1/. Na základe tejto skutočnosti banka odmietla poskytnúť úver na prefinancovanie; žalovaná 1/ svojim postupom znemožnila žalobcovi 2/ získať úver, ktorým by bol vyplatil pohľadávku žalovanej 1/. Dohodu na schválenie súdneho zmiernu zo dňa 7.6.2017 vyhotovenú Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s. r. o. , považuje za neplatný právny úkon s odvolaním sa na § 39 Občianskeho zákonníka.

15. Žalovaná 1/ v stanovisku k vyjadreniu žalobcu 2/ zotrvala na skutočnostiach uvedených v podanom odvolaní.

16. Žalovaný 2/ v stanovisku k vyjadreniu žalobcu 2/ zotrval na podanom odvolaní; bol názoru, že konajúci súd rozhodol v zjavnom rozpore s platným právom, keď si formalisticky osvojil argumentáciu žalobcov 1/ a 2/, ktorá je vyčlenená z kontextu odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Pokiaľ žalobca 2/ vo vyjadrení odkázal na početné rozhodnutia súdov všetkých inštancií, ktoré údajne rozhodli o správnosti neodkladného opatrenia, ktorým súd zakázal dražbu zdôraznil, že paušálne pre všetky rozhodnutia platí, že v prípadoch, ktoré súdy rozhodovali, vždy išlo o uplatnenie zmluvného záložného práva a ním zabezpečenej pohľadávky, ktorej výška mohla byť sporná. V prejednanom prípade je základným rozdielom skutočnosť, že tak pohľadávka (čo do výšky a titulu) bola žalovanej 1/ priznaná súdnym rozhodnutím rovnako, ako záložné právo, ktoré sa žalovaná 1/ rozhodla vykonať z dôvodu neplnenia záväzku žalobcom 2/ - jej exmanželom.

17. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolania žalovaných bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p. a dospel k záveru, že tieto sú dôvodné; napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 C.s.p.).

18. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

19. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

21. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

22. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

23. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavou, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavou z ohrozenia exekúcie. Pojem potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu je treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom, by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma.

24. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

25. V posudzovanej veci súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanej 1/ povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vo výške 46.144 eur formou dobrovoľnej dražby a žalovanému 2/ povinnosť zdržať sa vykonania a organizovania dobrovoľnej dražby sporných nehnuteľností s poukazom na skutočnosť, že dobrovoľná dražba nie je originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a žalovaná 1/ nemôže nadobudnúť vec od nevlastníka.

26. Na ozrejmienie právnej stránky veci odvolací súd uvádza, že zriadením zabezpečovacieho opatrenia vzniká záložné právo, ktoré má z dôvodu, že sa zriaďuje v súdnom konaní, prívlastok sudcovské. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia z hľadiska jeho charakteru záložného práva nadobúdajú subjekty zabezpečovacieho opatrenia postavenie účastníkov vzťahu z titulu záložného práva a v týchto intenciách medzi nimi vznikajú aj práva a povinnosti. Na režim týchto práv a povinností, výkon záložného práva, ako aj ďalšie otázky s tým spojené sa primerane použije § 151a a nasl. Zabezpečovacie opatrenie vo forme sudcovského záložného práva sa správa obdobne ako právo normované v režime Občianskeho zákonníka s tým špecifikom, že v súlade s § 343 ods. 3 C.s.p. výkon záložného práva môže nastať až potom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

27. Ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných predpisov (§ 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka). Konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie na záloh možno viesť iba vtedy, ak oprávneným je záložný veriteľ alebo ak záložný veriteľ s výkonom rozhodnutia alebo s exekúciou súhlasí (§ 151h ods. 5 Občianskeho zákonníka). Ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ a na predmet dražby zaťažený jeho záložným právom bol nariadený s jeho súhlasom výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie podľa osobitných predpisov, dražobník je povinný upustiť od dražby najneskôr do jej začatia (§ 19 ods. 1 písm. g) zákona č. 527/2002 Z.z.).

28. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. navrhovateľom dražby je vlastník predmetu dražby, osoba, ktorá vykonáva záložné právo (záložný veriteľ) alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona. Pri výkone záložného práva koná záložný veriteľ v mene záložcu (§ 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka).

29. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením Okresného súdu Bratislava III č.k. 24C/141/2017-44, zo dňa 15.11.2017 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd zriadil záložné právo na nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, vedených na Okresnom úrade Senec, okres Senec, obec Chorvátsky Grob, k.ú. Chorvátsky Grob, a to pozemok parcely registra „C“, parc. č. XXXX/XX, druh - zastavané plochy a nádvoría o výmere 423 m², pozemok parcely registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoría o výmere 107 m², stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXXX, postavený na parcele č. 1591/622, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobkyne - T. X., vo výške 46.144 eur, podľa uznesenia Okresného súdu Bratislava III č.k. 12C/550/2015-158, zo dňa 9.6.2017.

30. V posudzovanej veci je náležite osvedčené, že žalovaná 1/ má voči žalobcovi 2/ právoplatným súdnym rozhodnutím priznanú pohľadávku na zaplatenie 46.144 eur, zabezpečenú sudcovským záložným právom zriadeným na sporné nehnuteľnosti. Záložné právo je vecné akcesorické právo, vyznačujúce sa zásadou subsidiarity, ktorého hospodárskym poslaním je uspokojenie pohľadávky veriteľa z vopred určenej individuálnej veci alebo práva, čím plní zabezpečovaciu funkciu. Vecno-právny charakter tohto práva sa prejavuje v tom, že pôsobí voči každému.

31. V nadväznosti na predchádzajúce právne východiská je zjavné, že záver súdu prvej inštancie, na základe ktorého vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neobstojí. Aj pri úvahe súdu prvej inštancie, že dobrovoľnú dražbu nemožno považovať za originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, vydražiteľ nepochybne nenadobúda vec od nevlastníka z dôvodu, že žalovaná 1/, ako záložný veriteľ, koná pri výkone záložného práva v mene záložcu (žalobkyne 1). Odvolací súd tak na rozdiel od súdu prvej inštancie v názorovej zhode s odvolacími námietkami žalovaných 1/ a 2/ dospel k záveru, že žalobcovia 1/ a 2/ neosvedčili potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, nakoľko z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplývajú také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že v čase podania návrhu existovala naliehavá potreba poskytnúť im dočasnú ochranu a tak zabrániť zhoršovaniu ich právneho postavenia. Nesúhlas žalobkyne 1/ ako záložcu s výkonom záložného práva je bez právnej relevancie a to s poukazom na skutočnosť, že pri prevode alebo prechode zálohu pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi zálohu; nadobúdateľ zálohu, voči ktorému pôsobí záložné právo, je povinný strpieť výkon záložného práva a vzťahujú sa na neho práva a povinnosti záložcu (§ 151h ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

32. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia si vyžaduje aj preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva), ohľadne ktorého majú byť upravené pomery strán sporu (tzv. osvedčenie nároku) tak, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Opísaním rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia, musí žalobca (navrhovateľ neodkladného opatrenia) preukázať z čoho, t.j. z akých okolností vyvodzuje svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia a musí deklarovat' opodstatnenie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami; musí preukázať, že uplatňovanie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami obstojí, že z jeho strany nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Navrhovateľ neodkladného opatrenia má dôkaznú povinnosť pokiaľ ide o skutočnosti preukazujúce, že je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň má povinnosť tvrdenia, čo sa týka skutočností odôvodňujúcich navrhované neodkladné opatrenie.

33. Je nepochybné, že právne postavenie žalobcov 1/ a 2/ a žalovaných 1/ a 2/, ich vzájomné práva a povinnosti (právne vzťahy) upravuje Občiansky zákonník (§ 151a a nasl.) a zákon č. 527/2202 Z.z. Zo žiadnych ustanovení Občianskeho zákonníka ani zákona č. 527/2002 Z.z. nevyplýva, že exekučné konanie vykonávané iným spôsobom ako predajom nehnuteľnosti nemôže prebiehať popri vykonávaní záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Žalobcovia 1/ a 2/ tak neosvedčili existenciu hmotnoprávneho vzťahu, na základe ktorého sa môžu domáhať nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovaným 1/ a 2/.

34. Zároveň hodno zdôrazniť, že zákon umožňuje neodkladným opatrením aj trvale upraviť pomery strán sporu, avšak ide o jav celkom výnimočný a zriedkavý. Neodkladné opatrenie má predovšetkým charakter preventívneho riešenia vzťahu medzi stranami a má miesto tam, kde je dôvodná obava, že jeho nenariadením by sa zhoršila pozícia žalobcu alebo by vznikol priestor k tomu, aby bol vykonaný právny úkon, ktorý by vytvoril nezvratný stav. Z obsahu podaného návrhu nevyplýva, akú žalobu mienia žalobcovia 1/ a 2/ podať proti žalovaným 1/ a 2/ vo veci samej. Odvolací súd je názoru, že v danom prípade navrhovaným neodkladným opatrením nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Nariadením neodkladného opatrenia by tak išlo o zásah súdu neprimeraný.

35. K otázke ochrany obydlia žalobcov 1/ a 2/ odvolací súd uvádza, že do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydlia. Ústava SR v čl. 19 ods. 2 však nezaručuje ochranu súkromného a rodinného života pred akýmkoľvek zasahovaním. Zaručuje ochranu len pred takým zasahovaním, ktoré je neoprávnené. V súlade s účelom práva na súkromie môžu orgány verejnej moci, fyzické aj právnické osoby zasahovať do súkromného života iných vtedy, ak ich zasahovanie možno hodnotiť ako oprávnené. Článok 21 ods. 3 prvá veta Ústavy SR dovoľuje zákonom zásahy do nedotknuteľnosti obydlia „iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné“ v záujme naplnenia cieľov, ktoré tento odsek taxatívne vymenúva, t.j. na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku. Obidva články ústavy majú síce inú štruktúru a formuláciu podmienok, ale v prístupe k ich výkladu a uplatňovaniu v konkrétnej veci nemôže byť podstatný rozdiel. Pod „neoprávneným zasahovaním“ treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje ustanovený cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného

základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie ustanoveného cieľa (I. ÚS 13/00). Žalobcovia 1/ a 2/ neosvedčili ani netvrdili existenciu takého protiprávneho konania žalovanej 1/, ktoré by malo smerovať k ich násilnému vystaňovaniu z domu (neoprávnenému zásahu do obydlija), čím neosvedčili ani neoprávnený zásah do práva na ochranu obydlija. Len samotná realizácia dobrovoľnej dražby, pri ktorej dochádza k zmene vlastníka, nie je zásahom do práva na ochranu obydlija, ani do práva na ochranu súkromia, pretože predstavuje zákonom dovolený spôsob výkonu záložného práva; takýmto zásahom by bolo až nedovolené (svojpomocné) vystaňovanie žalobcov 1/ a 2/.

36. V nadväznosti na predchádzajúce právne východiská tak možno uzavrieť, že žalobcovia 1/ a 2/ v štádiu konania o nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčili také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali ich hmotnoprávny nárok vo veci samej a potrebu neodkladnej úpravy pomerov, s čím úzko súvisí práve preukázanie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, čím neosvedčili dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana navrhovaným neodkladným opatrením.

37. Odvolací súd preto po vecnom a právnom zhodnotení všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že žalobcovia 1/ a 2/ neosvedčili splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 C.s.p. a vychádzajúc zo stavu rozhodujúceho v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 C.s.p.), napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 388 C.s.p. zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovaným 1/ a 2/ zamietol.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).